

מחר יגיע בחצות / מילים: אהוד מנור

הערב הזה יודע
דברים שהבוקר ניחש,
הערב הזה נוגע
במה שהלב כבר ביקש.

גילינו את סוד הקשר,
בדרך הרגש נבחר.
אנחנו עומדים על הגשר
שבין האתמול למחר.

מחר, מחר יגיע בחצות,
חדש ויפה וטהור
יפקיד את עצמו בידינו,
מחר, מחר, מחר יגיע בחצות,
בכל הרחובות יעבור
ויאיר בעוברו את עינינו
מחר, מחר
בתקווה שלמדנו דבר מה מאתמול
בתקווה שנדע לאהוב ולחמול.

גיליון מס. 2305 * י"ט באייר תשע"ב * 11 במאי 2012
כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי הולדת

17.5	גליה טוביס רן כ"ץ נגה ליפשיץ (נכדה עדר) יסמין מלינה	13.5	ליבי וינטראוב ורדה וינטראוב נויה עדר (נכדה) יהב אורן
18.5	מקס מדר - 80 פיל גליק מעין טופול-כהן (נכד ב.כהן)	14.5	טל גולן (נכד)
19.5	עליזה דויל	15.5	דורון אורן גלעד אגם מאיה גולן (נינה) ענת כהן נאה
		16.5	הדס ויסבקר

מזל-טוב!

ימי נישואין

18.5	גל ודן כרמי
------	-------------

נזכור

כא	באייר תשכ"ד	3.5.64	מר מאיר פיליפס
כא	באייר תש"ן	16.5.90	גב' אסתר בלק

הקלות הבלתי נסבלת של האלימות

כשרוצים לשים אצבע על עין הסערה באלימות, כלומר המקור לאלימות, קצת מתקשים למקד את מציאת נקודת ההתחלה. איך פשטה והגיעה האלימות לכזאת קלות של ביצוע, ממש קשה להעלות על הדעת ולעכל זאת. מאיפה צמחה האלימות הזאת? האם מהבית "מקשיים כלכליים"? מבעיות ביטחון? מחוסר מעש? מאוזלת יד של המדינה ורשויות החוק? מקלות העונשים בעבריינות נוער ומשפחות הפשע? ואולי אנחנו עם זיכרון קצר באשר לאלימות מהעבר, מחוסר הדיווח בכלי התקשורת כפי שמתפרסם בימינו. בכל מקרה הדבר מדאיג יותר כשזה מגיע לתוך ביתך. האלימות נעשית יותר קשה וברוטאלית וגובה חיי אדם. חדשות לבקרים וכמעט מדי יום, בלי שום קשר לדתו, לעדתו או צבעו של המותקף. פשוט! האצבע קלה על ההדק והסכין נשלפת מהר ומכאן הדרך קצרה עד לאובדן חיי אדם.

פעם היו מסמנים מקומות בארץ ויוצרים סטיגמות של שכונות פשע, ולכולם היה נהיר וידוע, שעם האנשים מהמקומות האלה לא כדאי להתעסק. היום נדמה לצערנו, שכל הארץ הפכה לשכונה אחת גדולה של פשע ואלימות. אם אנחנו, אזרחי המדינה ובעזרת ראשי המדינה וראשויות החוק לא נתעשת ונתעורר לעצור את ההתדרדרות המוסרית, אזי באמת כל ההישגים האדירים של המדינה הטובה שלנו ירדו לטמיון. זו תהיה, כנראה, המתנה הכי גדולה וטובה שניתן לאויבינו. אני קורא: די לאלימות! די להפקרות! די לעצימת העין! די לטאטא את הבעיות מתחת לשטיח ונחזור להתעסק בפיתוח המדינה, ביציבותה, בחיזוק הדמוקרטיה וביחסי השלום. קודם כל בתוך המדינה, וכל אזרחיה והמשך ניסיונות להבאת שלום לאיזור, כי השלום מתחיל ממך וחוזר אליך. נקווה לימים של שקט ושלווה, בטחון ושלום.

פירוים של תקווה

ישנו פתגם שאומר: טוב שכן קרוב מאח רחוק, והכוונה היא ליחסי שכנות שיש בהם קירבה אישית וחברית, שכל אחד יתמוך בשכנו וידעו שאם, חס וחלילה יהיה מצב לא טוב, הם יוכלו לפנות ולסמוך אחד על השני, כאילו היו אחים ובאותה משפחה, ולא להמתין לאח שנמצא רחוק. היחסים שלנו עם טובא יכולים וצריכים להיות יותר קרובים, יותר חברותיים, ברמה הכללית ולא רק ברמה הבין-אישית. רבים מתושבי טובא הם אזרחים טובים, שומרי חוק. הבעיה היא חוסר היכולת שלהם להשתלט על המיעוט הבעייתי, יחד עם הבעיות הפנימיות בין החמולות השונות, שמביאות עליהם אסונות ודימוי רע. הם יודעים שזה לא עושה טוב לכפר שלהם, כל עוד האלימות הייתה אצלם וביניהם, אמרנו שזה לא עינינו ונשארו אדישים. אך לרוע המזל זה הגיע אלינו לתוך הבית, דבר שאסור היה שיקרה. טוב עשו החברה הצעירים שלנו שיזמו והעלו את המודעות לסכנה האורבת לנו וארגנו הפגנה משותפת עם כמה מתושבי טובא, שייצגו את הצד השפוי והשקט

של התושבים בכפר. צפויות עוד יוזמות כדי שהמקרה החמור לא יירד מהכותרות. לאחר שראינו את הראיונות מההפגנה והפחד שדיברו עליו המבוגרים, הנה סיפור שקרה השבוע ליד ביתי: מיכאל החמוד, (הבן של ליאת ועמק), קרא לי והראה לי אבן שהוא מחזיק ביד ואמר לי שאין לו אומץ לשחרר אותה וללכת בלעדיה. בשלב זה לבשתי על עצמי את גלימת הפסיכולוג ודמות האב והסברתי לו, מדוע הוא צריך ללכת ללא אבן משום שהיא לא תתן לו שום הגנה, הדבר הכי טוב לעשות זה לא ללכת לבד ולנסות להדחיק את הפחד ולהילחם בו. הוא הסביר לי שמאז המקרה של התקיפה של שני הוא לא מעז ללכת ללא אבן ביד. צר היה לי לראות ילד מפוחד, אבל מדבר כמו בוגר. לשמחתי הוא שחרר את האבן ואף יעץ לילדים אחרים, לא ללכת לבד למשק הילדים למענו ולמען שאר הילדים. אני מקווה שאירוע מסוג זה לא יחזור ואנו נמשיך לחיות את חיינו כפי שהיה, ללא פחד ומורא.

חדשות טובות מכיוון הנעורים, זאת מהסיבה שנמצאו שתי מדריכות צעירות ומבטיחות: תום גרשמן שהשתחררה זה מכבר ורות, חברתו של לבנה אגם. זמן מתאים לארגן ולהתארגן לקראת הקיץ והמחנן שהוא הלהיט השנתי של הקיץ הלוהט. יחד עם זאת מחפשים נאשיות מדריכים גם לתלונות ומדריכים לפעילויות בחופש הגדול שהולך ומתקרב.

דנה אילייב מילאה את חובתה החברתית ויצאה יחד עם עוד עשרות מאנשי הקיבוץ להפגין בראש פינה והיא כבר בדרכה לאוסטרליה, מקום מגוריה בשנים האחרונות.

האביב (לבית רוזנקרנץ) קפץ לרגע לבקר אותנו וכבר חזר/נסע לקנדה לעבוד עם בן הדוד שלו נמנוב. שמענו שגם דור מעין יצא לאותו כיוון.

דרך צלחה וחילול קל ונעים להופ ינטיס שהתגייסה לצה"ל היישר למשטרה הצבאית החוקרת (מצ"ח) ותשרת 3 שנים. צאי לשלום וחזרי לשלום.

מזג האוויר מתעתע בנו, לאחר שבוע של אובך וטיפות בוך, הגיע גשם של ממש, כמו בחורף ושטף את כל הקיבוץ, מה שקצת הרגיז את שוטפי המכוניות שקיוו לעומס בעמדות השטיפה.

תלמידי כיתות ח' יצאו לטיול באיזור חיפה, הרי הכרמל והסביבה. בערב לאחר התארגנות ללינה באוהלים בחניון של רמת יוחנן, מזג האוויר שינה את דעתו ויצר סופה, שהעיפה את מרבית האוהלים והילדים פונו לחדר האוכל של רמת יוחנן למשך הלילה. למחרת כבר היתה רגיעה במזג האוויר והם חזרו להקים מאהל בחניון. התודה והברכות וזר הפרחים לרמת יוחנן.

כיתות ז' יצאו להרי יהודה וירושלים. מזג האוויר היטיב עמם והם סיימו בטקס בר מצווה שכבתי מרגש בכותל. זאת חוויה שאני ממליץ לכל משפחה שחוגגת בר-מצווה.

הגן האנתרופוסופי נסגר לפני זמן מה ובשבוע שעבר הפעוטים עברו לגנון שחף המרווח יותר.
מקום מושבו (משרדו) של רג'אן, כמו גם משרדה של מנהלת החינוך אילת, יהיו שניהם בפעוטון צופית.

שדרוג הבריכה נמשך במלוא המרץ, ואני יכול לבשר לכם שהגל הירוק הוא לא רק בכבישים והוא הגיע אלינו בצורת גלגל ענק של דשא, שהונח כמרבד על האדמה ובעוד כשבועיים האדמה תצמיח דשא, עשב ירקרק. הכל בפיקוח וביצוע של ג'קי וצוות הנוי שהבטיחו שעד מועד פתיחת הבריכה לציבור, הדשא יהיה מוכן שיעלו עליו כל האורחים המתרחצים, יופי לנו.

הגל הירוק בכבישים יעניין מעכשיו את גולן לבית רוזנקרנץ שקיבל רשיון נהיגה במזל טוב, סע בזהירות ובביטחה.

מפעל הבונים עובר שוב מתיחת פנים. שיפוץ של מבנים לקראת פרויקט חשוב של ברזים גדולים ובית היציקה, יהפוך לחדר הרכבה לצורך זה. כבר מחליפים את הרצפה ברצפה יצוקה וחדשה וגם מתקנים מהמורות ברחבי המפעל. הלוואי שההזמנות יתרבו.

במפעל הבונים החליטו להשתתף בתחרות של סירות הדרגון שנודדת בכל העולם ותהיה השנה בכנרת ביום שישי 18.5.12. בכל סירה 20 חותרים למרחק של 300 מ' ב- 2½ דקות. הכרוז הראשי בתחרות הוא פול גלוק. זכרו את התאריך ביום שישי בעוד שבוע.

התקיפה באירן תתקיים, כן או לא, אבל ההתקפות ההדדיות של הפוליטיקאים ופורשי מערכת הבטחון נמצאת בעיצומה. מה שבטוח שכן/לא יהיו בחירות בספטמבר, אחר כך יחזרו לדבר כן או לא על תקיפה, אולי מאוחר מדי...

**** מחזור ראשון של עופות סיים את פיטומו בלולים ונשלח לבית המטבחים, (משחטה). היה מחזור מוצלח, הלולים תפקדו טוב והמשלוחים עברו חלק. כבר בשבוע הבא יגיע מחזור חדש של אפרוחים לאכלוס הלולים.**

ביום שני קבלנו בת"ד מכתב מברוך על חידוש השמירה בשער והפעם בזוגות, למשך 4 שעות, מבלי לכנס את החברים לשיחה ודיון. איך זה שברגע אחד מבטלים שמירה שתמיד אמרו לנו שהיא חיונית וחובה אזרחית, וברגע אחר ובשליפה מהמותן מחזירים את השמירה. לאיזו מטרה ואיזה צורך? האם זה יהיה במתכונת הקודמת כשהכניסה והיציאה מהשער היתה חופשית? מקווה שיתנו הסבר שיניח את הדעת בצורך בשמירה המתבקשת.

צילה מוסרת שהמועדון מאוד פעיל לאחרונה והוא מארח פגישות, הדרכות בנושאים שונים ומטעם גופים שונים.
ביום רביעי התקיים ערב עם נציגי משטרת ראש פינה.

החל קורס של בנים להורים מזדקנים מטעם בית ותיקי הגליל וביטוח לאומי, בו משתתפים מהאזור ויש גם נציגות מכפר הנשיא. מדווחים שמעניין ומומלץ. ביום חמישי התקיים מפגש של בנות/נשות כפר הנשיא עם ראש המועצה ולנסי וצוות הבטחון של המועצה. רשמים בשבוע הבא. וכרגיל ביום שישי ב- 18:00 קבלת שבת למעוניינים.

ביום חמישי יצאו ילדי בר המצווה: מורן קולינס, מיכאלה טנא, ליהי רוזנקרנץ, אלי רובינוב ועידית גלוק בליווי אחד ההורים למסע BIG מטעם המועצה האזורית. הם מטיילים באזור ים-המלח, נחל הקיבוצים, נחל גוב ולנים לרגלי המצדה כהכנה והתארגנות לטיפוס על ההר במשעול שביל הנחש המאתגר, העלייה לפנות בוקר וירידה ברכבל. כמי שטייל בנחלים באזור אני ממליץ. סעו וטיילו ותיהנו, וספרו לנו רשמים בשבוע הבא.

התקופה הזאת של ספירת העומר, ל"ג בעומר ושבועות היתה בימים של יציאת מצרים וספירת 50 יום עד לקבלת התורה, ימים של שמחה ונקראה חוה"מ של שבועות, מפסח עד שבועות 7 שבועות, ומאז המגיפה הגדולה שפקדה את הארץ ומותם של 24,000 מתלמידי של רבי עקיבא, הפכו לימי אבל. ל"ג בעומר הוא יום פטירתו של רבי שמעון בר יוחאי שקבור במירון. באחד המאמרים קראתי משל ונמשל על עם ישראל והצרות והתלאות שהוא עבר ושרד את כולם. והסיפור הוא כזה:

בעיירה אחת היה עגלון שעבד לפרנסתו בהובלות. יום אחד נעלם לו הסוס והוא יצא לחפשו שעות רבות. לקראת ערב והוא על סף ייאוש שמע את קול סוס מייבב. הוא הלך בכיוון הקול וראה בור גדול ועמוק שהסוס נפל לתוכו. הוא ניסה להביא עזרה להוציא את הסוס, משלא הצליח, החליטו לכסות את הבור בחול. לקחו דליים ואתים והחלו לכסות את הבור, הם מכסים ומכסים ופתאום הפלא ופלא: הסוס מגיח מתוך הבור ורץ לכיוון האורווה.

התברר שכל פעם שזרקו חול לבור הסוס ניער את החול מעליו וכל פעם ערימת החול גבהה מתחת לרגליו עד שיצא מתור הבור. ללמדנו שעם ישראל הוא חזק ועמיד, וכמה שירצו להשמידו ועל אף הצרות והתלאות, הוא ישרוד ויתגבר על הקשיים.

והעיקר והעיקר לא לפחד כלל. מה שהיה היה, העיקר להתחיל מהתחלה... שיעבור הכל ממול... .. את כל החדשות ספרו לארי שטיינר שכותבת פירורים בשבוע הבא.

כניסת השבת: 19:00

יציאת השבת: 20:10

פרשת השבוע: "בהר"

שבת שלום שקטה ושלווה ובשורות טובות.

ש ב י

משולחן מינהל ומשק

כמה עדכונים:

- **לולים** - אחרי כתשעה חודשי עבודות הקמה בלולים, הסתיים המדגר הראשון. אולי בהזדמנות דייב יעדכן. בתחילת מאי אנו נכנסים לסבב נוסף של השלמות שלא נעשו מפאת קוצר הזמן. כנראה שההשלמות יהיו קצרות מהמתוכנן, עקב מחלת הניוקאסל באזור, שאילצה אותנו לקלוט את המדגר השני מוקדם מהמתוכנן.
- **בריכת שחייה** - עד ה-25 במאי (מועד פתיחת הבריכה) יסתיימו העבודות המתוכננות סביב הבריכה, גידור ודשא. בהזדמנות זו ברצוני להודות לג'קי על העבודה היפה שעשה ועל התמיכה שנתן להקמת הגדר.
- **תשתיות** – סימני ההזדקנות של המערכות נותנות את סימניהן. לאחרונה נאלצנו (מחוסר ברירה) להכניס צנרת חדשה לתקשורת, ע"מ שאפשר יהיה להעביר ללולים טלפונים ואינטרנט. ובאותו עניין, בזמן הקרוב יונחו תשתיות חדשות לשתי דירות חדשות שהולכות להיבנות במהלך 2012. של משפחת גודמן ושל בני ומיכל יודאיקין. האחרונים מתחילים את הבניה ממש בימים אלו.
- **מעגל תנועה** – במסגרת הניסיונות להגדלת הביטחון בדרכים בתחום המשק, מתגבשת תוכנית לטפל בכל הנושא של עלייה והורדת תלמידים להסעות בית הספר, גישה לקלנועיות לאלונית ועוד. לאחר שהנושא יאושר בוועדת תכנון, ההצעה תוצג לציבור להערות.
- **פסולת יבשה** – מי שלא יודע מה זה ואיפה זה, מדובר בקונטיינר הנמצא על כביש המערכת מול הלולים החדשים. לאחרונה סרבו לרוקן את המכולה באתר תאנים, בגלל פסולת לא מתאימה שנזרקה לשם. חשוב שאנשים (במיוחד משפצים למיניהם) ידעו שמקום זה איננו מיועד לפסולת בניין, אסבסט וצמיגים. הקונטיינר הזה מיועד לחפצי פסולת כמו: מכשירי טלוויזיה, מקררים, ריהוט וכדו'.
- **בנייה פרטית** – ברצוני להזכיר לכל מי שהולך לבנות (גם הרחבה של הבית הקיים) שעליו לפנות לוועדה לבנייה פרטית בבקשה. בעיקר כדי לחסוך מהחבר בעיות עתידיות.

אורי שובל
מינהל ומשק

התייחסות לדבריו של אלן אסטון

בגלל הרגישות של הנושא, דרשתי מרג'אן ונורית להיפגש עם צוות בית יונתן בצהריים שלפני ישיבת הנהלת אגף ח.ב.ר, להסביר להם פנים אל פנים ובצורה מכובדת, שהנושא שעולה על סדר היום הקיבוצי הוא חלק של תוכנית שלמה, ושום דבר עדיין לא הוחלט סופי. ושברור שהתקופה הקרובה תהיה תקופה לא פשוטה של אי-ודאות.

מה שכתבת אלן פשוט לא נכון.

האם אתה חושב אלן, שיותר נכון היה לשמוע את הרכילות בחצר? האם זה נראה לך יותר מכובד? האם זה גורם לפחות הרגשה של אי-ודאות? האם אתה מספיק נאיבי לחשוב שלא ישמעו? רק לסבר את האוזן; דף ההסבר שחולק לחברים למחרת בבוקר בשעה 9:00, הגיע לידיעת הקולגה שלי בבית הסיעודי באילת השחר בשעה 10:00.

מי כמוני גאה במוניטין שבית יונתן צבר במשך השנים! בעבר, עברנו תקופות לא פשוטות של יחסים מורכבים דווקא עם חברי הקיבוץ. השכלנו לשפר את גישתנו והנה היום, גם החברים יודעים להעריך את הבית שהוקם בראש וראשונה עבור חברי כפר הנשיא. אבל – הערכה לחוד ומציאות לחוד. חברים היום מעדיפים להישאר בבתיהם עם עובד זר ולא לעבור לבית יונתן כבית קבע.

לבית יונתן אין את התנאים לקלוט חברים המוגדרים כתשושי נפש; לעומת זאת, יש מספר חברים שבית יונתן מתאים ביותר עבורם, והם מעדיפים עובד זר. וכך קורה שבמקום להעניק טיפול מקצועי ובית חם לחברים, אנו מסבסדים את האנשים מאזורינו אבל לא מקיבוצינו.

אני בכל הדיון הזה מרגישה מאוד קרועה – מצד אחד אני חברת כפר הנשיא שגם אני כבר בגיל הפנסיה, ומצד שני אני חשה נאמנות רבה לצוות הנפלא של בית יונתן, למשפחות שכל כך מפרגנות, ודאגה לשלומם של הדיירים הנוכחיים שלנו.

אני מתוסכלת מהמציאות – בית שנחשב כהצלחה גדולה העומד לפני סכנת סגירה בגלל מציאות שאין לנו שליטה עליה. והמציאות המרה היא שכל עוד שמשרד הבריאות לא ישנה את מדיניותו - אין עתיד לכל הבתים (הקיבוציים) הקטנים. שני בתים קטנים בגליל נסגרו בשנתיים האחרונות, ובישיבה בעמותת ותיקי הגליל בשבוע שעבר שמעתי על שלישי שבקרוב יעלה לדיון בקיבוץ. שני קבוצים עשירים בגליל ממשיכים לעת עתה להזרים סכומי כסף גדולים לבתים שלהם.

האם אנו יכולים להרשות את זה לעצמנו?

הבית הקיבוצי היחיד בגליל שהוקם כעמותה נמצא גם הוא בצרות צרורות – שוב, לא מעט בגלל מדיניותו של משרד הבריאות. מצד שני – הניסיון של קבוצים שנכנסו לשותפויות עם גורמים נוספים לא מעודד – בלשון המעטה. זה לא יהיה אותו בית יונתן עם הגישה הייחודית לו. לדאבוני, התמונה כפי שהיא מצטיירת היום בגליל העליון היא שבעתיד מספר קטן של בתים, עם תשתיות יותר מפותחות, יתרחבו ויציעו שירותים נוספים לכל האזור.

כפר הנשיא ידוע בגליל העליון כקבוץ עם מערכת רווחה מאוד מפותחת, קבוץ שאפילו בעידן ההפרטה ממשיך לדואג לשלום חבריו. ומה לעשות – מטבע הדברים, יותר ויותר חברים מגיעים לגיל הפנסיה וכל מה שמשתמע מזה. היום בז'רגון המקצועי מדובר על הגיל השלישי והגיל הרביעי – מה שנקרא אצלנו "פנסיונרים צעירים" (עד בערך גיל 75 – 80) ו"פנסיונרים מבוגרים" (גיל 80 – 120), ולכל קבוצה המאפיינים והצרכים שלה. התוכנית שהובאה על ידי הנהלת אגף ח.ב.ר, ביוזמתם של נורית ורג'אן, היא ניסיון כן לתת מענה יותר טוב, בתקציב מוגבל, לצרכים רבים של שתי קבוצות הפנסיונרים שלא טופלו עד כה.

וברגע האחרון – התייחסות לדף שחולק היום (יום א') לתיבות הדואר על ידי חבר דואג. אותו מכרז הוא בדיוק הצרה הצרורה שלנו. במכרז הראשון, שהיינו חלק ממנו ושתוקפו מגיע עכשיו לסיום – משרד הבריאות העלה את הדרישות שלהם (המשמעות – זה עולה לנו יותר לתפעל את המקום) ומשלם פחות עבור כל חולה ממה ששולם בעבר. עכשיו, במכרז החדש, משרד הבריאות אמנם מעלה את מחיר יום אשפוז שישלם לנו, אבל עדיין המחיר לא יכסה את עלויות התפעול. לפי הקריטריונים של משרד הבריאות, בית יונתן קוטלג כבית סיעודי ברמה הנמוכה!! והתשלום המגיע מהם הוא בהתאם. חבל שאותו חבר לא פנה אלי ישירות – הוא היה יכול לחסוך את הנייר והדיו ולמנוע מחברים לפתח אשליות שמהם לא תבוא הישועה.

קרול בילגורי

סגירת בית יונתן – לאסיפה

התוכנית המוצעת לסגירת בית יונתן ממש מפחידה אותי ואני מתנגדת לה התנגדות נחרצת.

הסעיף הכי חמור בעיני הוא בקשר לחברים הסיעודיים שאינם יכולים עוד להישאר בבתייהם והעברתם לבתים סיעודיים באזור או בקרבת ילדיהם. טעמתי את הטעם, כאשר שאול נאלץ לשהות תקופה מסוימת בבית הסיעודי באיילת השחר, ותאמינו, זה לא היה תענוג. נסעתי אליו יום יום והנסיעה הייתה כרוכה בלוגיסטיקה של "מי יקח אותי ומי יחזיר אותי", שלא לדבר על מחיר שתי נסיעות ביום לאיילת השחר וממנה, כ-50 ש"ח כל לצד. נכון שאילו הייתי נהגת זה היה עולה לי כ-1500 ש"ח ולא 3000 ש"ח (על בסיס חודשי), אך ידוע לכם בודאי שבין בני דורי לא כל אחד שולט בהגה.

והמקום עצמו! חלילה לי מלדבר סרה בשירותים שניתנו שם. הם עשו את הטוב ביותר שיכלו, אך עם כל זה החבר יצטרך לבלות את אחרית ימיו בין זרים גמורים. בבקשה מכם, שימו עצמכם לרגע במקומו של חבר סיעודי, שעולמו ממילא נטרף עליו ובנוסף לכך הוא מוצא עצמו במקום זר, עם אנשים לא מוכרים, עם מעט מאד מבקרים מחמת המרחק!

ישנם מקומות אחרים, פחות טובים מאיילת השחר. שמעתי סיפורי זוועה על בית סיעודי שנחשב למעולה, דור טבעון. סיפורים קשים מפי בנותיה של רות רחמני, וגם מרגלית בתי, שחיפשה מקום טוב לחותן שלה, הוסיפה עוד כהנה וכהנה. בחיים לא הייתי רוצה להגיע לשם. אף אחד מאיתנו לא יודע מה צופה לו המחר, אם הוריו, קרוביו או אולי הוא עצמו יזדקקו לשרות כזה ואז, בכוח החלטתנו היום, הוא ייזרק למקום רחוק מביתו ומחבריו. האם את זאת אנו מאחלים לבני משפחתנו, או לחברים שחיו כאן לצידנו כחמישים-שישים שנה?

בית יונתן היום הוא פנינה ועלינו לברך על שיש לנו מקום כזה אצלנו, בבית. כל מה שכתבתם ב"רציונל" נכון. בדרך כלל אין בו יותר משלושה-ארבעה דיירי קבע, כי חברים מעדיפים לשהות בביתם בתוספת עזרה. אך לאותם שלושה-ארבעה, או לכאלה שלא יוכלו להישאר בביתם, זה עולם ומלואו. זה מזכיר את הסיפור על הסטטיסטיקה, שהיא אולי שלושה או חמישה אחוזים אך לאנשים שנלכדים במצב כזה זה מאה אחוז! וחישובו על החברים שנכנסים לשם כאילו זמני, ליומיים-שלושה, לשבוע-שבועיים, עקב החלמה מצרה זו או אחרת. במשך השנה ששאול שוהה שם פגשתי לא מעט כאלה. רק בחודשיים האחרונים בילו שם ויטה, אילזה, לילה ועכשיו יבוא אדי, ובודאי שכחתי מישהו. לא לחינם האחיות שלנו מתנגדות מאד לסגירת המקום, כי זה יגזול את התמיכה מהחברים שזקוקים לשיקום זמני.

הצד השני של המטבע ברור לי לחלוטין. סיבסוד של 130 אש"ח לשנה לא הולך ברגל. אני לא נמנית על אלה שאומרים: אז שהמשק ימצא את הכסף... ידוע לי היטב שהמקורות דלים. אני גם מבינה מאד את הטיעון שאילו היינו מסבסדים רק חברים – ניחא. אני לא אוטמת את עצמי מלראות את הצד הכספי. עבדתי זמן רב בעבודה שכרוכה בעניינים פיננסיים והתרגלתי לבדוק כל דבר גם דרך

החור שבגרוש. אבל לא רק! יש גם צדדים אחרים, הומניים, שצריך להביא בחשבון.

אני רוצה לדבר על הגרעון הנ"ל. פנו אלי כמה מהאחיות העובדות בבית יונתן ומנו לפני לא מעט אפשרויות של התייעלות וחסכון בהוצאות. ממה שאמרו לי אני מעריכה שניתן לחסוך כמה אלפים כל חודש, שזה אומר כמה עשרות אלפים בשנה. מדובר בקניית המזון בצח"ר ולא באלונית היקרה מאד; הזמנת דברי חלב ישירות מתנובה במחיר סיטוני; רכישת התרופות בחברות זולות יותר; ויתור על פריטים יקרים כמו מגבות לחות; התנהלות יעילה יותר בכביסה ועוד. הדברים נאמרו ע"י נשים מנוסות, רציניות ואחראיות שגם תדאגנה לקיים את מה שהבטיחו.

מדוע פנו אלי? כי אני חברה וכאשתו של שאול חשבו שיש לנו אינטרס משותף, למנוע את סגירת המקום.

יש אופציה נוספת: משפחות הדיירים חוששות מאד מסגירת המקום. חלק מהם הביעו רצון להגדיל את התשלום. אם ההצעה של אלן איסטון, בקשר להקמת עמותה, אפשרית ומתאימה, אפשר יהיה לגבות תשלום גבוה יותר. וזה אומר הקטנת הגרעון בעוד כמה אלפים לחודש. נושא הקמת העמותה לא מוכר לי ויש מקום לבדוק אותו לפני שאנו נוקטים בצעדים דרסטיים כמו סגירה.

עכשיו מילה של ביקורת: מה כרכתם את "המפגש" עם בית יונתן? אלה שני סוגי שרות שכלל אינם קשורים זה בזה. הצורה שבה הוצגה ההצעה נותנת הרגשה, שהמציעים מחפשים מימון למועדון הגמלאים והפור נפל על בית יונתן. אתם רוצים לשפר שרות אחד ע"י חיסול שרות חיוני אחר?

צפורה

מחשבה נוספת על בית יונתן ועל "עגל הזהב"

החשש והפחד מסגירת בית יונתן מובנים לי לגמרי. גם הכעס על מי שעומד מאחורי התוכנית הזאת מובן וטבעי. כל שינוי הוא קשה ומפחיד, על אחת כמה וכמה כשמדובר בסוף החיים. ועוד יותר כשמדובר בפגיעה ישירה בשלושה חברים מסויימים שאנחנו מכירים.

אבל יש גם הרבה אי הבנה של עצם התוכנית המוצעת. זה שנים שאנחנו משלמים עבור הסיעוד פעמיים: פעם אחת עבור העובדים הזרים בבית, יחד עם כל המערכת התומכת בהם ובמשפחות החברים, ופעם שנייה כדי להחזיק את בית יונתן כביטוח, שמא מישהו יצטרך אותו ביום מן הימים. ההצעה החדשה לא מדברת על סגירת בית יונתן, והעברת הכסף להשקעות בחקלאות. אלא לשימוש בכסף הזה למתן שירותים נוספים, שאין לנו היום, לעשרות רבות של חברים בבתיהם, עם או בלי עובדים זרים. רוב השירותים הנוספים יינתנו למבוגרים ביותר שיש להם צרכים מרובים. אנחנו רוצים **מטפלת שטח** (זוכרים את הלין ט?), שתסתובב בין הבתים ותבקר חברים מבוגרים, שאין לנו בקרה על חיי היום יום שלהם, כי אינם מגיעים למפגש, כי אינם נכנסים למרפאה לעיתים קרובות, שלא מרבים לצאת לאירועים, או חברים בודדים, שהמערכת התומכת שלנו מזניחה אותם כי אינם דורשים כלום או שאין לנו די כוח אדם להשקיע בהם. אנחנו מציעים שעות נוספות **לאחות** שתערוך יותר ביקורי בית או תיפגש עם חברים במועדון הגמלאים. ואם נצליח נביא **רופא גריאטר** לכאן. אנחנו מבקשים להעסיק **תעסוקנית מקצועית** שתקיים פעילויות קבוצתיות סביב נושא מסויים ותיתן עבודה פרטנית למי שזקוק לה. אנחנו רוצים **שמועדון הגמלאים** העתידי יימשוך גם חברים מגרעין ה' ובני גילם, שאינם מגיעים היום למפגש, ע"י מגוון פעילויות מתאימות. כל השירותים האלה עולים כסף. אם ניקח את אותו סכום המושקע היום בגרעונות של בית יונתן, נוכל לממן את התוספות האלה.

אם ההצעה לא תתקבל בקלפי, מהן האלטרנטיבות?
א. להשאיר את המצב הקיים - להמשיך ולהשקיע בבית יונתן עוד 3 שנים כדי שמשרד הבריאות ירשה לנו להמשיך, ובסוף ב-2016 הוא במילא "יחנוק" וייסגור את הבית, יחד עם כל הבתים הקטנים שאינם עומדים בתקנים.
ב. בשלוש השנים הבאות עד 2016 - לא קופת הקיבוץ תישא בגרעונות של בית יונתן, אלא כל חבר מכיסו ישלם כ-50 ₪ לחודש, סוג של ביטוח.
ג. אלטרנטיבה אחרת שכבר נבדקה: להקים מיזם חדש של בית סיעודי בן 24-30 מיטות (לא במקום הנוכחי כי אין מקום), על כל המשתמע מכך – עוד עשרים וחמישה זקנים סיעודיים בקיבוץ, מפעל חדש עם צי של עובדים, מגרש חנייה למשפחות המבקרים ועוד. וכל זאת בשביל 3 חברים. נצטרך גם על כך להצביע בקלפי וכמובן למצוא את המקורות למליונים החסרים.

אלן טוען שאין בעיה, מישהו כבר יגייס את הכסף, מישהו יקים עמותה, הכדאיות מובטחת, נתעשר מהמוניטין, וההסכמה לכך בקלפי ודאית. אגב "עגל הזהב" (שם המאמר של אלן) הוא כינוי עממי ציני למישהו שיש לו הון רב. האם אנחנו כאלה?

אני מבינה את הרצון להשאיר את החברים הסיעודיים בתחומי הקיבוץ עד הרגע האחרון. אני לא אדישה בכלל למכתבים ולטלפונים שקיבלתי מהמשפחות. תאמינו לי שלא קל לעמוד בחזית הזאת. שני הוריי טופלו בבית יונתן ועל המוניטין שלו כיום אין עוררין. אבל גם תושבי תל אביב או לונדון צריכים לנסוע חצי שעה או יותר כדי לבקר את יקיריהם בבית אבות. לא כל בית סיעודי הוא רע ובית יונתן הוא לא המצטיין היחידי בארץ. התרגלנו לפריבילגיה שאין לרוב תושבי הגלובוס. קשה לוותר על זה.

ודאי קיבלתם לתאי הדואר כתבה שפורסמה בעיתון תחת הכותרת "**המלצה לקיבוצים: היכנסו למכרז לבתי הסיעוד**". ארגיע אתכם – אנחנו ממלאים את כל הטפסים הרלוונטיים (ספר שלם) כדי לגשת למכרז של משרד הבריאות, שאם לא נעשה כך, ניסגר לאלתר גם אם האספה תחליט אחרת.

ולסיום חזרה לתוכנית המוצעת. אין לנו פיתרון בתוך הקיבוץ לחברים שזקוקים למוסד סיעודי. אבל יש לנו הצעה לשיפור השירותים הקיימים עבור כל שאר 117 החברים הגמלאים.

בקלפי צריך להצביע מהראש ולא מהבטן.

נורית

תרופות חודשיות

אנו מזכירות לכולם ליידע אותנו עד ה-15 לחודש אילו תרופות להזמין עבורכם ואילו תרופות לעכב/לבטל. תרופה שלא תעוכב על ידכם – תוזמן אוטומטית. בריאות לכולם – צוות המרפאה

לוח אלקטרוני

עד הודעה חדשה לא יהיה לוח אלקטרוני בטלויזיה. ניתן לצפות בו במחשב דרך הלינק הזה: <http://kh.kibbutz.org.il> אפשר לפנות אלי להסבר, אשמח ברצון לעזור.

תודה רותי מרכס

פנייה לחברים

אגף חב"ר הגיש להנהלת הקיבוץ הצעה לתכנית חדשה למערך השירותים לגמלאים. ההנהלה המליצה לאשר את התכנית וכעת היא עוברת לאישור כולנו, לקלפי.

בין השאר, התכנית גם מציעה לסגור את בית-יונתן, הצעה שנוגעת ברגשות כולנו. בימים האחרונים, מאז פורסמה התכנית, שמעתי וקראתי הרבה דברים שאינם נכונים. גם נחשפתי לאי הבנת התכנית אצל החברים, מה שגורר גיבוש דעה על סמך עובדות לא נכונות. יכול להיות שטעיתי בהסברה.

אינני מעוניין להלאות אתכם במאמר ארוך מלווה בתיקונים והסברים, אך מכיוון שאנו הולכים לקראת הצבעה על התכנית, חשוב שכל אחד מאיתנו יכיר את פרטי התכנית ויבינם, על מנת שיוכל לגבש דעה מבוססת על עובדות. ואז יחליט על דעתו.

לשם כך, אנו מזמינים את החברים לערב הסברה פתוח, בו נוכל כולנו להקשיב, לשאול להבין.

מפגש הסברה יערך במועדון החברים ביום ד' 16/5 בשעה 17:30.

אני פונה לכל החברים להכיר את התכנית לפני ההצבעה.

בהצלחה לכולנו,
ראג'אן

ש י כ ת ה נ ז ע ר

לאור המצב ואירועי השבוע
נוער החמור נעירה בריבוע...

הפוליטקלי והקורקט

בקפה אינטרנט

ישבו להתעמת

גב' פוליטקלי ואדון קורקט

פוליטקלי אמרה: "ידידי הגיע הזמן שתפנים

אין צורך לומר את כול האמת בפנים...

יש דרך סגנון וצורה

להתמודד עם המציאות המרה"

"אוי ידידתי, לא תספיק לי אפילו שעה

להסביר לך כמה שאת טועה!

האמת אינה תלויה בסגנון

היא מבדילה ברור בין שקרי לנכון!

היא אינה סובלת מכבסת מילים

ואינה סולחת למפירי הכללים

אז בבקשה ממך המשיך מר קורקט

cut the bull shit ותרכזי באמת!"

גב' פוליטקלי הסמיקה והייתה נבוכה

לא התאים לה לשמוע דברי תוכחה

שנים על שנים היא הולכת על בטוח

מטשטשת הבדלים בין דיווח וטיוח

לא נראה לה שזו ממש העת

להבדיל בין שקר לבן לחצי אמת...

אבל מר קורקט בלי רחמים

סרב להמשיך במשחק העמדת הפנים

בינו לבין עצמו כבר מזמן הבטיח

יותר לא ייתן לטאטא ת'אמת מתחת לשטיח

רק האמת בסוף הויכוח והמהומה

כדרכה מימים ימימה נותרה עירומה...

על הסכין

בוקר של שישי סמוך לכיכר
שלטים ביד, גרון ניחר
קהל די גדול משתדל לא להתלהם
זועק ומתחנן לשלטון החוק - לצאת ולהלחם!
כדי שחלילה לא יאלצו משפחה אבלה לנחם ...
מן המגפון הקול בוקע
"מאה מאה האם שומע?"
אבל גם כול תינוק יודע
אבוי לתמים וחוגג הפושע
כול דאלים גבר, כול פוחז ופורע
את חוקי הג'ונגל במחוזותינו קובע!
אין בנמצא קול חד וברור
של בעל סמכות של נציגי ציבור
החל במנהיגות המקומית
עבור בזו האזורית. המשך גם לרמה הלאומית
דיבור רפה מן השפה ולחוץ
במקום טון תקיף שכול כך דרוש ונחוץ
אפס סובלנות ומדיניות נחושה
טיפול בזרוע נטויה וביד קשה
עד שידעו גם אחרוני פורעי החוק
שלא נסכים יותר לספוג ולשתוק!
מלחמת אין ברירה
להגנת הטוב והנפגע, למיגור המזיק והרע
עד לחיסול המורא והחשש
להישנות קורבנות השווא כפי שהתרחשו במוצ"ש
בפארק ברחובות, בחמולה בערוער, בגינת הבית בב"ש
עד העקירה משורש של האלימות
עד לחזרה לעידן התמימות
שבו יכולנו לחשוב ולהאמין
שרק אבטיח אדום ומתוק הוא על הסכין...

נ.ב. ועיסוקו של ח מ ו ר בכל אלה פשוט וברור
למי שעדיין לא הפנים שאנו במצב ח י ר ו ם ח מ ו ר

חברים שלום,

מצורף מכתב אשר נשלח ליישובי המועצה האזורית גליל עליון ע"י ראש המועצה,
בנושא תגבור השמירה בקיבוץ

ברוך

מועצה אזורית
הגליל העליון
לשכת ראש המועצה

תאריך יצירת מסמך: 07 מאי 2012
7 מאי 2012
ט"ו אייר, תשע"ב

אילת השחר

ברעם

גדות

גונן

דן

דפנה

הגושרים

חולתה

יפתח

יראון

כפר בלום

כפר גלעדי

כפר הנשיא

כפר סאלד

להבות הבשן

מחניים

מלכיה

מנרה

מעין ברוך

משגב עם

נאות מרדכי

סאסא

עמיעד

עמיר

צבעון

קדרים

שדה נחמיה

שמיר

שניר

לכבוד

תושבי הקיבוץ

שלום רב,

הנדון: התגייסות לסיוע לתושבי כפר הנשיא בהחזרת תחושת הביטחון

בשנים האחרונות קיבוץ כפר הנשיא סובל מהתגברות במקרי גניבה והתפרצויות ליישוב, האחרון בהם כלל תקיפה אלימה של אחד מתושבי הקיבוץ, כפי שוודאי ראיתם בתקשורת.

כמועצה, אנו רואים חשיבות עליונה בסיוע לקיבוץ להתמודד עם משברים מסוג זה. הפעם, אנו מאמינים כי הסיוע הנכון על מנת לא ליצור להחרפה ביחסים עם הכפר השכן, הוא הגברת הנוכחות סביב גדר הישוב והשטחים החקלאים של הקיבוץ.

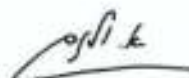
לצורך כך, בכוונת המועצה להקים מערך מתנדבים שיבצע פטרוולים לאורך גדר הקיבוץ במהלך הלילות, זאת במטרה להחזיר לתושבי הקיבוץ את תחושת הביטחון. ההתנדבות תכלול סיורים במשמרות של כ- 5 שעות לשמירה על גדר הקיבוץ. התנדבות השמירה מייצרת נוכחות בשטח ובאמצעותה מפחיתים את הפשיעה ומחזקים את רוחם של התושבים. התנדבות השמירה מיועדת לנשים וגברים כאחד מגילאי 21 ומעלה.

אני פונה אליכם להצטרף ליחזמה שלנו ולבוא להתנדב כל אחת ואחד על פי יכולתו/ה. אני מאמין שיחד נוכל להחזיר את השקט לכפר הנשיא.

המעוניינים להתנדב מוזמנים לפנות אל:

קב"ט המועצה, אסף לנגלבן בדוא"ל asaf@galil-elion.org.il נייד 0526191988

רב"ש הקיבוץ, נתן ברק barak-ns@kfar-hanasi.org.il נייד 0507317310

אהרון ולנסי, ראש המועצה

הפינה הויזואלית

בשבועות הקרובים יגיע אליכם עלון "דברי"
ישירות מאלסקה!
כן, אנחנו כאן, כמה אלפי ק"מ מהבית. אבל
האינטרנט מקצר מרחקים משהו (-:

אנחנו בחצי הדרך לאלסקה

המארחים שלנו... על כוס קפה ראשון

רקודי עם ישראלים... באלסקה!!

ככה בונים עמוד טוטם!

התחלנו בחקר האזור

הרי אלסקה עדיין מושלגים

Village Voices 11.05.12

Kfar-Hanassi-Israeli Style

Vol 2 - #19

Village News: There is a saying that "it is better to have a close neighbor than a distant brother". Of course all that depends on having a good relationship with your neighbor to begin with...people who can depend on each other when the chips are down. Our relationship with our neighbors on the hill should actually be a lot closer than they are. They should also be closer on all levels and not just that a few of us share friendship with a few of them. Most people there are good citizens and don't go around breaking laws. Their problem is that they can't keep the aggressive minority in check. They also have problems with family honor and family rivalries that give the entire place a bad name. They know their reputation isn't a good one, and we turned our heads away as long as it affected only them and the violence remained in their village. Unfortunately the violence is no longer remaining in their village - it's come to roost in our homes too.

It's a good thing the youngsters took it upon themselves to organize the demonstration in Rosh Pinna against violence... and it's a pity not more people from the neighboring village thought to take part with us. This is working against all of us. Just last week one of our young boys showed me a rock he's been keeping in his pocket since the attacks here. He told me he doesn't want to be without it as it's his only means of defence if someone attacks him. Its sad to hear a youngster so afraid, with such meagre means of defence. We all hope this will be the last such incident of violence and we can learn to live again without fear.

Good new for our adolescents: two new counsellors have been found to work with them. Tom' Gershman, who was recently released from the Army and Livneh Agam's girlfriend will join her. This gives them enough time to get things organized before the summer vacation. We're still lacking counsellors for the older grade schoolers and for the coming summer vacation period.

Donna Eliav, before returning home to Australia, did her civic duty and joined the KH peaceful demonstration against violence that was held in RP last Friday. Lots of people went and there were even a few from Tuba who joined in.

Aviv Rosenkrantz paid a short visit from Canada, where he is currently working with Shalev Nemenov. We hear that Dor Maayan has also joined their Canadian team.

Hope Yentis has been drafted into the army: straight to the Military Police, where she will do her entire 3 years service. We hope she is safe and enjoys her service years.

The weather is still up and down. Besides having severe sludge this past week (which included muddy rain), we've had some very hot and very cool weather. If you washed your car before this, too bad....!

The 8th graders went on their annual outing to Haifa and its environs (the Carmel). They slept in tents at Ramat Yochanan...but the weather really wasn't playing fair and they had a storm that tore up most of the tents. The youngsters were evacuated to the kibbutz dining hall for the rest of the night. The following day everything was peaceful so they slept out in their tents. We owe Ramat Yochanan thanks for their considerate care.

The 7th graders were off to the Judean foothills and Jerusalem. They didn't suffer from the weather and ended their outing with an emotional ceremony for their bar mitzvah by the Western Wall.

The anthroposophic kindergarten and children have moved over to the pre-kindergarten building, which is a larger facility. The old place will now be used as an office for the Education Administrator (Ayelet Merom) and Ragan Kita (Social Administrator).

The lawn has been laid in the pool area and looks lovely and green. The new fence is up and should make climbing over it all but impossible. Now it's up to the

gardeners to see that everything works until the opening of the swimming season, when the pool team will see to everything.

Golan Rosenkrantz passed his driving test, received his liscence and is now free to drive on our roads. Good luck to him and, a reminder: drive smartly, and don't demand what others might be loath to give (like the right of way).

The old Habonim Factory has had a facelift just in time for their new and very large order of industrial valves. The old foundry has been remade into an assembly room and the floor is being repaved. So let's hope there are more orders to come.

The factory has also signed up to take part in the Dragon Boat Festival to be held in the southern part of Lake Kinneret next Friday, 18.05. Each boat has a team of 20 oarspeople who have to go the distance of 300 m' in $2\frac{1}{2}$ minutes. The lead oarsman for the factory is our own Paul Gluck.

Whether or not some nation desides to forestall the Iranian plan to create nuclear weapons, the politicians are having a ball finger pointing and making counter charges. It now seems that the elections for September have been called off, so the pols can spend more time debating things like Iran rather than other issues which seem to have 'little' relevance to our everyday lives: like the cost of living and corruption in the government.

Next week the chicken houses will have a new lot of chicks to raise for slaughter. The first lot was a huge success and we hope this continues.

On Monday we all has letters in our POB from the General Manager's desk (Baruch Cohen) informing us that guard duty has been re-established for a daily four hour period when we will have to take it in teams of two. This was decided without asking our opinion beforehand. How is it that one week guard duty is done away with (by a security company) and now it's re-instated? We can only presume that it's per different hours and we will receive further instructions....

Tzila tells us that the club room has become very active. There are lectures and, this week, a number of meetings being held on security issues. Wednesday evening saw the RP Police Chief give a report of what has happened since Shani was attacked. Thursday evening Valenci (Regional Council Administrator) will be along to give his take on the matter. The Senior's Facility in Tel-Hai is also running a course, in conjunction with the National Social Security Administration, for people whose parents are aging. People from KH are also taking part and we hear that it's very interesting and recommended. On Friday night (18:00) there will be Kabbalat Shabbat.

The Bar-Mitzvah class of: Moran Collins, Michaela Tenna, Lehi Rosenkrantz, Eli Reubanov and Idit Gluck, (with a parent along as guardian) had the BIG hike (sponsored by the Regional Council). They went down to the Dead Sea. They managed to 'do' Nachal Kibbutzim, Nahal Gov and slept at the foot of Masada. Of course they climbed up the snake path before first light but came down via the cable car. Actually, that's an outing recommended for us all.

During this season of counting the Omer (L"G = 33 days). The time between Passover and Shavuot was the time between the wheat and barley harvests in ancient Israel (49 days). Rabbi Akiva lost 24,000 of his students to a Plague in during the counting of the Omer (after the Jews settled in Israel) that stopped mysteriously on the 33rd day... As such the first 33 days are actually days of mourning and no marriages can be held during this time. L"G b'Omer is also the anniversary of death of the great Rabbi Shimon Bar Yochai, who is buried on Mount Meron. Altogether the Jewish People have had any number of catastrophes happen during the counting of the Omer.

There is an interesting parable concerning this: there once was a Jewish cartier, whose horse pulled his cart. One day the horse disappeared and the man searched all over for it but only towards evening did he find it neighing in a deep pit into which it had fallen. He tried to get it out but couldn't. He rounded up help and together they tried to raise the horse, but the pit was too deep. In the end they decided to cover the horse with dirt and bury it alive. They threw

bucket upon bucket of earth into the pit until suddenly they heard the neigh nearby and the horse climbed out of the pit, and ran home to its stall. As the man and his friends piled more and more earth into the pit, the horse shook it off and the floor level of the pit kept rising. Eventually the horse escaped. We, the Jewish People, have also managed to rise above attempts to bury us and we have survived. And we now have to learn not to be afraid and to trust that there will be a future...

Next week Ari Steiner is doing the news, so all bits and pieces please pass to her.

The weekly portion is Leviticus 25:1 - 26:2 (Behar).

Shabbos starts at 19:00 Havdallah is at 20:10. Have a great weekend!

Shabi Mizrachi

Commemorations:

03.05.64	Mr. Meyer Phillips	באייר תשכ"ד	כ"א
16.05.90	Mrs. Esther Black	באייר תש"ן	כ"א

Birthdays:

13.05	Libby Weintraub	14.05	Tal Golan (great grandson)
	Varda Weintraub		
	Noya Eder (granddaughter)	15.05	Hadas Weissbecker
	Yahav Oren		
15.05	Doron Oren	17.05	Galya (Geneslav) Tubis
	Gilad Agam		Ran Katz
	Mia Golan (great granddaughter)		Noga Lifschitz (Eder granddaughter)
	Anat Cohen-Ne'eh		Yasmin Molina
18.05	Max Mader - 80	18.05	Maayan Topol-Cohen (B.Cohen g/son)
	Phil Glick	19.05	Aliza (Hatzor) Doyle

Anniversaries:

18.05	Gal (Ginat) & Dan Carmi
-------	-------------------------

NOTICES

From the desk of the Administrator:

Chickens - after 9 months work putting up the new chicken houses, we've had a very successful first shipment. At the beginning of May, earlier than planned, we will have a 2nd round of chicks to raise. This is because there is Newcastle disease in the area and they want the chicks out of harms way at the earliest date.

Pool - The season is due to start the weekend of 25.05 (Shavuot). The fence and new gates are all in place and the lawn has been laid. Thanks to Jacky for his nice work.

Infrastructure - our infrastructure is showing it's age. We had no choice but to lay new communications cables in order to hook up phone and internet to the new chicken houses. There will also be new cables laid for the two new houses being built during 2012 (the young Yodaiken's and the Goodman's). They are starting to build now.

Traffic island - in keeping with our wish to make the bus stop a safer place for our children to board and disembark the school bus, as well as making a safe passage for the club cars to get to the store, we have suggested a traffic island in place of the plumbers workshop, Tommy's workshop and the security point. This issue will come to the Planning committee soon.

Dry waste - There is a container on the road by the new chicken houses. The Taanim Garbage Dump has refused to accept it because of all the things that people threw in it that they were NOT supposed to. People doing renovations or building please note: asbestos is **NOT** to be put in to this container, nor are other building materials (bits of concrete, etc) or tires!! This container is only for old TV's, fridges, small bits of furniture etc.

Private Building - REMINDER TO ANYONE CONSIDERING BUILDING:

(whether new or renovation): You must contact the Private Building Committee to receive permission and approval BEFORE work starts. This will also prevent future problems with the various trades: plumbing, electricity, cables, gas, etc.

Uri Shuval

FROM THE CLINIC

We remind all our clients that they have to inform us by the 15th of each month if they need any new medication or wish to cancel any current medication. If you don't inform us of any change, we will continue to order your medications as per the latest update.

The Staff

ELECTRONIC NOTICE BOARD

Until further notice the electronic notice board will no longer appear on the television channel ascribed to it. You can, however, access the notice board via the link: <http://kh/kibbutz.org.il>

If you need further explanation, please call me.

Ruti Marks

TO OUR MEMBERS:

The suggestion to close down our nursing facility has met with anger, fear and disapproval. A lot of what has been written by people, though full of anguish, is seriously at fault fact wise. We invite our members to a **meeting** in the **club room** on **Wednesday 16/05** at **17:30** so that we can explain what is going on. Please come along before this issue goes to a vote!

Many thanks

Ragan Kita

Social Admin.